ରାମ୍ ଭଜନ୍ ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମାଧେଶ୍ୱର ସିଂ (ମୃତ) ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଏପ୍ରିଲ 26, 1995

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ବି.ଏଲ. ହଂସାରିୟା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଦେୱାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1908

ଆଦେଶ 22 ନିୟମ 3 ଏବଂ 4 - ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିବା - କ୍ଷମାଦାନ - ବିଳମ୍ବ - ସୀମା - ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରିବା ପାଇଁ ଏତେ କଠୋର ନୁହେଁ - କ୍ଷମା କରାଯାଇପାରେ ।

ପୂର୍ବ ମୋକଦ୍ଦମା (ଟି.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 72/26)ରେ ହୋଇଥିବା ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଡିକ୍ରୀ ଅବୈଧ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଧ କରିନଥିଲା ବୋଲି ଘୋଷଣା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନର ମୋକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଆବେଦନରେ, ଏହି ତଥ୍ୟ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଜାଲିଆତି ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 7 ରୁ 9 ଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ନଥିଲା, ଆପୋଷ ବୁଝାମଣାରେ ପାରିବାରିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବୈଧ ନଥିଲା ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଏହା ବାଦୀଙ୍କୁ ବାଧ କରିନଥିଲା । ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ଉପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯେହେତୁ 11 ତମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇସାରିଥିଲା ଏବଂ ସମୟସୀମା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇ ନଥିଲା, ତେଣୁ ସମଗ୍ର ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ କରାଯାଇଛି ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ :

1.1. ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଥିଲା, ଯାହାଙ୍କର ଏକ ଷଷ୍ଠାଂଶ ଅଂଶ ଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତାଙ୍କ ବିଧବା ପତ୍ନୀ ବିବାଦଗ୍ରସ୍ତ ଜମିର ସୀମିତ ମାଲିକ ଭାବରେ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥିଲେ । ସେ 4 ଏପ୍ରିଲ 1926 ରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2 କୁ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଉପହାର ଦେଇଥିଲେ, ଯାହା ଉପରୋକ୍ତ ଉପହାରକୁ ଆପତ୍ତି କରି ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 72/26 ଶୀର୍ଷକ ମାମଲାକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଥିଲା । ଏଥିରେ, ଉଭୟ ପକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବୁଝାମଣା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଚାରୋଟି ଶାଖା ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ମୋଟ 14 ବିଘା, 12 କଟା ଜମିରୁ 3 ବିଘା 3 କଟା ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

1.2. ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥା ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଉଭୟଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯେ କୌଣସି ଜାଲିଆତି ହୋଇନାହିଁ, ଆପୋଷ ବୁଝାମଣାର ଡିକ୍ରି ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇନାହିଁ ।

ଆର୍.ବି. ସିଂ ବନାମ ମାଧେଶ୍ୱର ସିଂ

1.3. ମୃତ୍ୟୁ 9 ଜୁଲାଇ 1973 ରେ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ନଅ ଦିନର ସମୟସୀମା ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ 17 ଅକ୍ଟୋବର 1973 ରେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ପୂଜା ଛୁଟିର ଦୁଇ ଦିନ ପରେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ପୂଜା ଛୁଟି ପରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପୁନର୍ବାର ଖୋଲିବା ଦିନ ଯଦି ଏହା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ଏହା ଠିକ୍ ସମୟରେ ହୋଇଥାନ୍ତା । ତେଣୁ, ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କୁ ରେକର୍ଡରେ ଆଣିବାରେ ପାଇଁ ନଅ ଦିନର ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରିବାକୁ ମନା କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ କରିଥିଲେ । ଏଭଳି ବିଳମ୍ବ ପାଇଁ ଯେଉଁ କାରଣ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ତାହା ଏତେ କଠୋର ନୁହେଁ ଯେ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2480/1979 ।

ଏସ୍.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 63/1972 ରେ ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ତା 28.6.78 ରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦୟ ସିଂହ, ଏମ୍.ପି. ଝା ଏବଂ ଆର୍.କେ. ସିଂହ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଡି. ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଆବେଦନଟି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବରେ ରହିଛି । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 7 ରୁ 9 ଙ୍କର ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧି ଅଟନ୍ତି । ଉତ୍ତରଦାତା ବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2, ଅକ୍ଟୋବର 7, 1958 ରେ ଟି.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 66/58 ଦାଖଲ କରି ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ ଟି.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 72/26 ରେ ହୋଇଥିବା ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଡିକ୍ରି ଅବୈଧ ଅଟେ ଏବଂ ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ବାଧ କରେ ନାହିଁ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଆବେଦନରେ, ବାଦୀଙ୍କୁ ଠକେଇ କରି ଏହି ବୁଝାମଣା ହାସଲ କରାଯାଇଥିବା ନେଇ ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଏହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ବାଧ କରିନଥାଏ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଥିବା ପରି, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରମାଣକୁ ବିଚାର କରିବା ପରେ ଏହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଡିକ୍ରି ଠକେଇ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ କରାଯାଇନଥିଲା ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଡିକ୍ରି ବୈଧ ଥିଲା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଥିଲା । ଟି.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 1962/62 ରେ, ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ ଯେ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଜାଲିଆତି ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇନଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 7 ରୁ 9 ଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ, ଆପୋଷ ବୁଝାମଣାରେ ପାରିବାରିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବୈଧ ନଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା ବାଦୀଙ୍କୁ ବାଧ କରେ ନାହିଁ । ତଦନୁସାରେ ଏହା ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଡିକ୍ରିକୁ ଓଲଟା କରିଦେଇଥିଲା ଏବଂ ସେପ୍ଟେମ୍ବର 15, 1971 ରେ ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରି ଦ୍ୱାରା ମକଦ୍ଦମାର ଫଏସଲା କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏହି ମାମଲାକୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 63/72 ରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଜୁନ୍ 28, 1978 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ 11ତମ ପ୍ରତିବାଦୀ ଜୁଲାଇ 9, 1973 ରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସମୟସୀମା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇ ନଥିଲା, ତେଣୁ ସମଗ୍ର ଆବେଦନକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଛି ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନଟି ।

ସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ ଯେ, ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ଗଙ୍ଗା ବିଶାନ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଥିଲା, ଯାହାଙ୍କର ଯୌଥ ପାରିବାରିକ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଏକ ଷଷ୍ଠାଂଶ ଅଂଶ ଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତାଙ୍କ ବିଧବା ପତ୍ନୀ, ଦୌଲତ କୌର, ବିବାଦୀୟ ପ୍ଲଟ ସଂଖ୍ୟା 132, 133 ଏବଂ 138 ରେ ଥିବା ଜମିର ସୀମିତ ମାଲିକ ଭାବେ ଅଧିକାରକୁ ଆସିଥିଲେ । ଏପ୍ରିଲ 4, 1926 ରେ ଦୌଲତ କୌର ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2 ଙ୍କୁ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ଉପହାର ଦେଇଥିଲେ, ଯାହା ଉପରୋକ୍ତ ଉପହାରକୁ ଆପତ୍ତି କରି ମକଦ୍ଦମା ସଂଖ୍ୟା 72/26 ଶୀର୍ଷକ ମାମଲା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା । ଏଥିରେ, ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଚାରୋଟି ଶାଖା ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ମୋଟ 14 ବିଘା, 12 କଟା ମଧ୍ୟରୁ 3 ବିଘା 3 କଟା ଦିଆଯାଇଥିଲା । 1956 ମସିହା ଜୁନ୍ 27 ତାରିଖରେ ଦୌଲତ କୌରଙ୍କ ଦେହାନ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

ଏହି ତଥ୍ୟଗୁଡିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରତିପାଦିତ କରେ ଯେ ଟି.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 72/26 ରେ ନ୍ୟାୟିକ କାର୍ଯ୍ୟବିଧିରେ ଏକ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶାଖାକୁ ଆନୁପାତିକ ଭାବରେ @ 3 ବିଘା 3 କଟା ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତା'ପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେ ଠକେଇ ଦ୍ୱାରା ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଛି କି ? ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ପ୍ରତିପାଦିତ ହୋଇନାହିଁ, ଡିକ୍ରି ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରିଥାଏ କାରଣ ଏହା ନ୍ୟାୟିକ ବିଚାରରେ ବୈଧ ଭାବରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ଅକାମୀ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥା ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉଭୟଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, କୌଣସି ଠକେଇ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଡିକ୍ରି ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇନାହିଁ । ତେବେ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଛି କି ନାହିଁ । ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 11 କେବଳ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ର ଶାଖାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ । ଅନ୍ୟ ପ୍ରତିବାଦୀମାନେ ପୂର୍ବରୁ 11ତମ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଛନ୍ତି । ଜୁଲାଇ 9, 1973 ରେ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା ଏବଂ ବ୍ୟବହାରିକ ଭାବରେ ନଅ ଦିନର ସମୟସୀମା ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ, ଅକ୍ଟୋବର 17, 1973 ରେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ପୂଜା ଛୁଟିର ଦୁଇ ଦିନ ପରେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ପୂଜା ଛୁଟି ପରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପୁନର୍ବାର ଖୋଲିବା ଦିନ ଯଦି ଏହା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ଏହା ସମାନ ହୋଇଥାନ୍ତା ।

ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକୁ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବା ଏବଂ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କୁ ନଥିରେ ଆଣିବାରେ ନଅ ଦିନର ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରିବାକୁ ମନା କରିବା ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବେଆଇନ ଥିଲେ । ବିଳମ୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଏତେ କଠୋର ନୁହେଁ ଯେଉଁ କାରଣରୁ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ । ତେଣୁ, ଟି.ଏସ୍. ସଂଖ୍ୟା 72/26 ରେ ଥିବା ଡିକ୍ରି ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇନଥିବାରୁ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଜି.ଏନ୍. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

<u>ଭାଷାନ୍ତର :</u>

ରଶ୍ମିତା ମୁର୍ମୁ ,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ , କଟକ ।